

maa se at komme tilbage med Doktor Hassing, og han venter næppe paa os Gerda!“ kaldte hun ud imod Græsplænen. „Skal vi saa sige Farvel!“

Hun begyndte at tage Afsked.

Da hun rakte Emanuel Haanden til Farvel, sagde han:

„Nej, jeg følger et Stykke med Dem. Jeg skal vise Dem en Sti, som sparer Dem omtrent den halve Vej.“

„Naa, det var jo prægtigt!“

Nogle Øjeblikke efter var de borte, og Hansine gik ind.

Ved Havegærdet standsede hun og saa' ud mod Markerne, hvor de Fremmede fjernede sig ad Stien gennem det høje Korn.

„Mo'r!“ sagde Sigrid, som holdt hende i Haanden „Mo'r!“ gentog Barnet og rykkede hende i Skørtet. „Ved Du, hvad hun sagde? Hun sagde, at jeg skulde komme og besøge hende i Køham, saa skulde jeg faa den store Dukke, sa'e hun.“

Hansine hørte hende ikke. Hun fulgte med Øjnene Emanuel, der gik derude mellem de to Damer og talte med ungdommeligt livlige Haandbevægelser, mens han hvert Øjeblik standsede og pegede rundt i Landskabet.
